मर्गां प्रकृतिः शरीरिगां विकृतिङ्गी वितमुच्यते बुधैः । ज्ञणमप्यवितष्ठते स्रमन्यदि जनुर्ननु लाभवानमा ॥ ४६१७ ॥

Weise nennen das Sterben der Geschöpfe ein natürliches, das Leben aber — ein absonderliches Verhältniss: ist demnach ein Mensch nicht schon im Gewinn, wenn er auch nur eine kurze Weile athmet?

मर्माएयस्थीनि व्हर्यं तथासूबृता वाची निर्दक्तीक् पुंसाम् । तस्मादाचमुषतीं द्वतद्वयां धर्मारामी नित्यशी वर्षयीत ॥ ३६१८ ॥

Rauhe Reden versengen hier im Leben der Menschen Gelenke, Knochen, Herz und Lebensgeister; darum soll der, welcher an der Gerechtigkeit seine Freude hat, eine verletzende rauhe Rede stets vermeiden.

मिलनं क्ति यथा वस्त्रं s. Spruch समुत्रमयतो वस्त्रं. मक्च पलवेषम्यं दृश्यते कर्मसङ्गिषु । वक्ति शिविकामन्ये यात्यन्ये शिविकामताः ॥ ४६५५ ॥

Man wird bei denen, die Werken obliegen, eine grosse Verschiedenheit des Lohnes gewahr: Einige tragen den Palankin, Andere reisen im Palankin.

मक्तस्तरमा विलङ्कपनिजदेषिण कुधीर्विनश्यति । कुरुते न खलु स्वयेच्क्या शलभानिन्धनमिद्धदीधितिः॥ ४७००॥

* Ein Einfältiger, der bedeutenden Männern flugs entgegentritt, geht durch seine eigene Schuld zu Grunde: brennendes Feuer macht, wie man weiss, nicht aus eigener Lust Lichtmotten zu seiner Nahrung.

मङ्तस्तु रमा s. den vorangehenden Spruch.

मक्ते ये। ऽपकाराय नरस्य प्रभवेत्ररः । तेन वैरं समासन्य द्वारस्यो ऽस्मीति नाम्रसेत् ॥ ४७०९ ॥

Wenn Jemand Feindschaft beginnt mit einem Manne, der ihm einen grossen Schaden zuzufügen vermag, dann beruhige er sich nicht mit dem Gedanken, dass er von jenem weit entfernt sei.

> मक्तिदेवो देवः सिर्दिषि च सैवामर्सिर-दुक्त ठ्वागारं वसनमिष ता ठ्व क्रितः। सुक्हदा काला ४यं त्रतिमदमैदैन्यत्रतिमदं कियदा वक्त्यामा वटविटप ठ्वास्तु द्विता॥ ४७०५॥

4697) Ragh. 8,86.

4698) MBH. 5,1266. c. Der Schol. in der ed.
Bomb. erwähnt eine Lesart रूपतीं st. उपतीं.
4699) MBH. 12,12552. Vgl. 3,13863: मरुत्तु फलविषम्यं दश्यते कर्ममन्धिषु (sic) । न
केचिदीशते ब्रह्मन्स्वयं ग्राह्मस्य मत्तमः

4700) Çıç. 16,35. Рамкат. I,369. a. मङ्-तस्तु रमा विलाङ्गयन् Рамкат. d. एन्धनम् der Text, इन्धनम् die Scholien in Çıç.

4701) MBH. 5, 1389. Vgl. Spruch 725.

4702) BHARTH 3,44 lith. Ausg. II. a.b. Hिहुला unsere Aenderung für मिरिन गुला.